

רע"פ 4985/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4985/17

לפני:

כבוד השופט ד' מינץ

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים: ר' כרמל, כ' מוסק, ש' רנר), מיום 1.6.2017 בעפ"ג 18822-08-15

בשם המבקש:

בעצמו

בשם המשיבה:

עו"ד עילית מידן

החלטה

הבקשה שבכותרת הועברה זה עתה לטיפול.

1. במסגרת הבקשה מתבקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים: ר' כרמל, כ' מוסק ו-ש' רנר), מיום 7.5.2017, בעפ"ג 18822-08-15, במסגרתו התקבל באופן חלקי ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ), מיום 12.7.2015, בת"פ 47255-10-12, כך שלבסוף הושתו על המבקש 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי פיצוי לאשתו לשעבר (להלן: 1.

המתלוננת) בסך של 8,000 ש"ח.

הרקע לבקשה

2. ביום 28.10.2012 הוגש לבית משפט השלום כתב אישום נגד המבקש. כתב האישום כלל ארבעה אישומים, בהם פורטו עבירות של תקיפת המתלוננת ופגיעה בפרטיותה וכן תקיפת בתו הקטינה. ביום 4.9.2014, לאחר שמיעת ראיות, בית משפט השלום הרשיע את המבקש במספר עבירות של תקיפת בת זוג ובמספר עבירות של תקיפת בתו אך זיכה אותו מביצוע העבירה של פגיעה בפרטיות המתלוננת. ביום 12.7.2015, לאחר שמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים לעונש, ולאחר שהוגשו תסקירי שירות המבחן בעניינו של המבקש (מימים 3.2.2015 ו-8.6.2015) – בית משפט השלום גזר על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל, 3 שלושה חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 8,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת דינו וגזר דינו. ביום 7.5.2017, לאחר שהוגשו שלושה תסקירים משלימים בעניינו במסגרתם התרשם שירות המבחן, בין השאר, כי המבקש נוטה לאמץ עמדה קורבנית והוא בלתי מתאים להשתלב בקבוצה טיפולית (תסקיר משלים מיום 29.11.2016), בית המשפט המחוזי דחה את הערעור נגד הכרעת הדין בקובעו, בין היתר, כי "הכרעת הדין המפורטת והמנומקת כדבעי לא הותירה כל ספק באשמת המערער". עם זאת, לעניין העונש קבע בית המשפט המחוזי, כי חרף העובדה שהעונשים שהושטו על המבקש מקובלים עליו, הרי שנוכח העובדה שבני הזוג התגרשו ועל כן קיימת ביניהם הפרדה, יש להקל בעונשו של המבקש, במובן זה שעונש המאסר בפועל שהושט עליו יעמוד על 3 חודשים, כאשר יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם. המקש משיג על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ומכאן הבקשה שלפני.

טענות הצדדים

4. המבקש מדגיש בבקשתו כי הוא "לא עותר כנגד ההרשעה". חרף האמור, הוא מעלה טענות שונות נגד ממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו בהכרעת הדין, ובכללן טוען כי בית משפט השלום שגה בקבלו את גרסת המתלוננת אשר, לדבריו, יסודה "במניפולציה" במסגרת הליך הגירושין ביניהם. בהמשך, המבקש משיג על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר לשיטתו איננו מידתי. לטענתו, בית המשפט המחוזי לא נתן משקל הולם לפגיעה של העונש בסיכויי להשתלב בשוק העבודה בשים לב לכך שיש לו, לדבריו, תארים אקדמיים בחינוך ובמשפטים. על כן, לא היה מקום להרשיעו בנסיבות העניין מאחר שמדובר בעבירה המצויה ב"רף התחתון אם בכלל" של עבירות אלימות במשפחה. עוד נטען כי עונש המאסר בפועל שהושט על המבקש מופרז לחומרא ביחס למדיניות הענישה הנהוגה, והוא איננו נותן משקל הולם לנסיבותיו האישיות, ובכללן היעדר עברו הפלילי, תרומתו לחברה ושירותו הצבאי.

5. מנגד, לטענת המשיבה, הבקשה אינה מגלה שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית המצדיקה כי יערך בה דיון "גלגול שלישי", אלא ממוקדת אך בעניינו הפרטי של המבקש. אף לגופם של דברים נטען כי דין הבקשה להידחות, שכן העבירות בהן הורשע המבקש חמורות ומצדיקות הן את הרשעתו בדין והן את העונשים שהושטו עליו בגזר הדין.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה, בחומר שצורף אליה ובתגובת המשיבה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

7. הלכה נוסנה היא לפנינו כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן, ככלל, במקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות, החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2376/17 אבו סארא נ' מדינת ישראל (18.4.2017); רע"פ 4067/17 אבו קוש נ' מדינת ישראל (14.6.2017)). הבקשה שלפני אינה מעלה שאלה משפטית עקרונית והיא מתמקדת כולה בענייני הפרטני של המבקש.

8. זאת ועוד, הבקשה נסובה על חומרת העונש שהושת על המבקש. אלא שעל פי ההלכה הנוהגת, טענות בדבר חומרת העונש אינן מקימות, על דרך הכלל, עילה לדיון ב"גלגול שלישי", אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ראו: רע"פ 1342/17 ח'ורי נ' מדינת ישראל (13.2.2017); רע"פ 10116/16 דסוקי נ' מדינת ישראל (24.1.2017); רע"פ 3463/15 קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.2015)). בענייננו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג כלל ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת, בצורה שמצדיקה את התערבותנו ב"גלגול שלישי". די בטעמים אלו כשלעצמם אפוא כדי לדחות את הבקשה.

9. מעבר לדרוש, אף לגופם של דברים דין הבקשה להידחות. ביחס לטענותיו של המבקש נגד הכרעת הדין, בית משפט השלום קבע כי עדותה של המתלוננת עשתה עליו רושם מהימן ביותר, ומנגד נקבע כי בעדותו של המבקש נפלו סתירות ותמיהות שלא יושבו וכי אין מקום ליתן לדבריו כל משקל. בית המשפט לא מצא מקום להתערב בממצאי העובדה והמהימנות שנקבעו בהכרעת הדין ופסק כאמור כי הכרעת הדין המפורטת והמנומקת כדבעי לא הותירה כל ספק באשמתו של המבקש. בהקשר זה, לא אחת נפסק כי ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בממצאי עובדה שנקבעו בידי הערכאה המבררת. הדבר אמור על דרך קל וחומר כאשר מדובר ב"גלגול שלישי" (רע"פ 5387/16 אלראזק נ' מדינת ישראל (19.9.2016)). לא מצאתי טעם מספיק לסטות מכלל זה במקרה דנן.

10. ובאשר לטענותיו של המבקש ביחס להימנעות מהרשעה בעניינו. ככלל, הימנעות מהרשעתו של נאשם אשר נקבע כי ביצע עבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. לשם הימנעות מהרשעתו של נאשם יש לבחון את התקיימותם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997); וראו לדוגמה: רע"פ 1183/18 ששון נ' מדינת ישראל (21.3.2018); רע"פ 5100/14 מסארוה נ' מדינת ישראל (28.7.2014)).

11. בענייננו, גזר דינו של בית המשפט השלום הביא בחשבון את מכלול השיקולים לקולא בעניינו של המבקש לרבות היעדרו של עבר פלילי, תרומתו לחברה וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. בהמשך, בית המשפט המחוזי אף הקל במידה לא מעטה מעונש המאסר בפועל שהושת עליו נוכח העובדה שהמבקש והמתלוננת התגרשו וקיימת ביניהם הפרדה. בצד האמור, שירות המבחן התרשם כי נכונותו של המבקש להשתלב בהליך טיפולי מבלי להודות באשמה, הינה מן השפה ולחוץ.

12. לא אחת נפסק כי על בית המשפט מוטלת החובה "להוקיע את תופעת האלימות בתוך המשפחה ואת המבקשים לעשות שימוש בכוח הזרוע כלפי בני משפחתם" (ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני, בפסקה 34 (2.1.2012)). בענייננו, כך נקבע, המבקש פגע מספר פעמים בשלומן הפיזי, בביטחון ובכבודן של המתלוננת ובתו בעת שהייתה פעוטה. בגזר דינו עמד בית משפט השלום על חומרת מעשיו של המבקש כלפי המתלוננת בקובעו, בין היתר, כך:

"הנאשם גרם לכך שהמתלוננת חיתה תחת משטר אלימות ופחד, חשופה לנחת זרועו... אמנם רמת האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, מבלי להקל בה ראש, לא היתה חמורה ולא גרמה לנזקי גוף או חבלות. אך גרועות מן הכאב והחבלות הן ההשפלה והפגיעה בדימוי העצמי הכרוכות בחייה של אשה מוכה - כפי שעלה באופן ברור ומשכנע מעדותה של המתלוננת" (עמ' 2 לגזר הדין).

מילים אלו כדרבנות הן וכל המוסיף עליהן גורע. בנסיבות אלו, לא מצאתי טעם מספיק להתערב בהרשעתו של המבקש ואף לא להקל עוד מעונש המאסר בפועל שהושת עליו מעבר לאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

13. נוכח כל האמור לעיל הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בתאריך 8.5.2018 עד לשעה 10:00 בבימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים מס': 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ג בניסן התשע"ח (8.4.2018).

ש ו פ ט